

ŽIVOT V TOPOLNÉ

cena 5 Kč

Obecní zpravodaj

Číslo 3

Ročník XXIII.

Obsah Novin

Slovo starosty	2	Společenská kronika	7
Výsledky projednání č. 04/2021/ZO	3	Orchideje v okolí Topolné	8-9
Toulky po okolí	4-5	Hasiči, Čí sú hody? Naše!	10-12
Bůh v mém životě, aneb síla rozhodnutí	6		

Zdenka Šmatelková

NÁŘEČNÍ SLOVNÍK

*Jak se mluvilo
v Topolné a okolí*

Pozvánka na křest knihy

Ve čtvrtek 28. října 2021 v 17:00hod v zasedací místnosti obecního úřadu.

Hosté:

- PhDr. Zdenka Šmatelková – autorka knihy
- PaedDr. Jiří Jilík – novinář, publicista a spisovatel
- Tomáš Ježek – vydavatel
- Augustin Knot
- CM Včelaran

Po křtu knihy proběhne autogramiáda.

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
po mnoha letech nám léto kromě slunečních paprsků přineslo i trošku více deště, což určitě prospěje našim zahrádkám, polím a vinohradům.

Z hlediska investičních akcí se pomalu ale jistě blíží dokončení prací na revitalizaci veřejného prostranství kolem komunitního centra a téměř hotová je také asfaltová polní cesta od rodinného domu Pavlicových po cestu u Mrázového. Nový kabát dostává také budova základní školy, ve které prvního září přivítala paní učitelka Stolariková jedenáct prvňáčků.

V létě uspořádali naši rybáři na Štěrkáči závody pro své nejmladší členy, v rámci kterých připravili ukázky z oblasti myslivosti i členové mysliveckého sdružení Bukovina. Je určitě moc dobře, že tyto dva spolky pomáhají probouzet a rozvíjet pěkný vztah k přírodě u naší mládeže.

Druhou zářijovou sobotu se v Uherském Hradišti po roční přestávce konaly Slavnosti vína a otevřených kulturních památek. Naši obec na nich reprezentovala dechová hudba Topolanka, která zahrála i v programu regionu Za Moravú ve Smetanových sadech. Ozdobou průvodu byla již tradičně krojovaná topolská chasa a velkou radost mně udělali i rodiče, kteří přivedli – nebo přivezli v kočárcích – své nejmenší krojované ratolesti. Je

to tak – lásku k folkloru a našim tradicím je potřeba vštěpovat děťátku už od kolébky. Děvčata ze Společenské komise se opět ujala nelehkého úkolu zajistit hostům slavností v topolském stánku občerstvení. Úspěch se svými výrobky měl určitě i místní minipivovar a topolští vinaři.

V letních měsících nám dal koronavirus relativně pokoj. A tak jsme po roční pauze mohli opět slavit Svatováclavské hody s právem. Krojovaný průvod přivítala sluncem zalitá sobota. Jak konstatoval jeden z přihlížečích: „Počet párů, které budou večer tancovat besedu: čtrnáct. Délka průvodu: skoro kilometr“. To znamená, že tanečníky a dechovku podpořili jejich kamarádi, „mladší chasa“, která se na parketu objeví určitě už příští rok, a také naši nejmenší krojovaní, jejichž čas určitě za několik let také přijde.

O povolení pořádat hodovou muziku přišli letos k obecnímu úřadu žádat stárka Míša Daňková a stárek Filip Štefek. To, že na hodech rozhodně nebyli poprvé a že se po ročním půstu hodně těšili, zaručilo splnění stárkovských povinností na jedničku. Kdo jste se byli na odpolední průvod podívat, určitě jste si všimli dvou poměrně početných skupinek lidí s plackami „Tým stárka“ a „Tým stárky“. Byli to rodiče, příbuzní a kamarádi, které stárkovské dvojici pomohli zvládnout

celý ten hodový šrumec. Jim, a každému, kdo se na přípravě hodových slavností podílel, patří můj velký dík. V minulosti jsem si občas stěžoval na slabší účast na hodové muzice. Letos jste mi nedali šanci. Búrovce zaplnilo určitě přes třistapadesát hostů. A pokud jste nebyli mezi nimi, tak příští rok klidně přijďte – určitě se tam pár hodařů ještě vejde.

Závěrem bych Vás chtěl pozvat na další malou slavnost, kterou uspořádáme v obřadní síni obecního úřadu ve čtvrtek 28. října 2021 od 17:00 hodin. Bude to křest knihy naší rodačky paní doktorky Zdenky Šmatelkové „**Nářeční slovník – Jak se mluvilo v Topolné a okolí**“. Autorka se našemu nářečí věnuje v podstatě celý profesní život a slovník, který jsme letos na jaře vydali, ocenila celá řada odborníků. Takže, pokud si nejste úplně jistí, co je to „krmholec“ nebo jak se cítíte, když ve vás „gégne“, jste na obecní úřad srdečně zváni. Kromě paní Šmatelkové se setkáte i s autorem knih o moravském Slovácku Jiřím Jilíkem, nakladatelem Tomášem Ježkem, který nám při vydávání knihy velice pomohl a samozřejmě s Augustinem Knotem, který nás všechny k vydání knihy šikovně a trpělivě ponoukal. To, že se u nás mluvené slovo často změní v krásnou píseň nám dokáže cimbálová muzika Včelaran.

Ladislav Botek

VÝSLEDKY PROJEDNÁNÍ č. 04/2021/ZO (usnesení č. 04/2021/ZO)

ze zasedání Zastupitelstva obce Topolná, konaného dne 23. 9. 2021

A. Zastupitelstvo obce schválilo:

- složení návrhové komise, zapisovatele a ověřovatelů zápisu
- zařazení bodů 8.4 – Tělovýchovná jednota Topolná z. s. – poskytnutí investiční dotace
- Rozpočtové opatření č. 3/2021 dle přílohy
- vyčlenění prostředků z rozpočtu obce na spolufinancování akce „Výstavba nafukovací haly

v obci Topolná“ ve výši podílu určeného poskytovatelem dotace v případě, že bude dotace schválena. Žadatelem o poskytnutí dotace z Národní sportovní agentury bude Tělovýchovná jednota Topolná, z. s.

- vyčlenění prostředků z rozpočtu obce na spolufinancování akce „Komunitní centrum Topolná – revitalizace veřejného prostranství“ ve výši po-

dílu určeného poskytovatelem dotace v případě, že bude dotace schválena

- veřejnoprávní smlouvu o poskytnutí investiční dotace mezi Obcí Topolná a Tělovýchovnou jednotou Topolná, z. s. ve výši 200 000 Kč na rekonstrukci komunikace od domu č. p. 279 po rampu k šatnám TJ Topolná
- nájemní smlouvu mezi Obcí Topolná a Tělovýchovnou jednotou Topolná, z. s. na pronájem části pozemku parc. č. 143/1 a pozemku parc. č. st. 160/1 na kterých je vybudováno multifunkční hřiště. Bude-li nad prostorem multifunkčního hřiště vybudována nafukovací hala, předá ji pronajímatel rovněž do nájmu nájemci, který ji bude provozovat za účelem sportovní činnosti. Výše nájmu činí 200 Kč za rok. Nájemní vztah se sjednává na dobu určitou počínaje dnem podpisu smlouvy do 31. 12. 2036
- dodatek č. 1 ke smlouvě o dílo mezi Obcí Topolná a společností SVS – CORRECT, spol. s r.o., Bílovice 513, IČ: 25513141 na provedení stavebního díla „Komunitní centrum Topolná – zpevněné plochy“. Konečná cena díla je 4 730 032 Kč bez DPH. Termín dokončení do 15. 11. 2021

- dodatek č. 1 smlouvy o dílo mezi Obcí Topolná a společností KODRLA s.r.o., Huštěnovice 363, 687 03 Huštěnovice, IČ: 25547453, na provedení stavebního díla „Rekonstrukce fasády a výměna otopných těles ZŠ Topolná“. Celková cena díla činí 3 876 544,21 bez DPH.
- dodatek č. 2 smlouvy o dílo mezi Obcí Topolná a společností KODRLA s.r.o., Huštěnovice 363, 687 03 Huštěnovice, IČ: 25547453, na provedení stavebního díla „Rekonstrukce fasády a výměna otopných těles ZŠ Topolná“. Termín dokončení do 20. 10. 2020. V případě prodlení zhotovitele s dokončením a předáním díla je zhotovitel povinen zaplatit objednateli mluvní pokutu ve výši 0,5 % z ceny díla za každý započatý den prodlení
- Plán rozvoje sportu obce Topolná na období 2021 – 2025

B. Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí:

- Zprávu o činnosti rady obce
- Zprávu finančního výboru
- Zprávu kontrolního výboru

*Privítání prvňáčků
na obecním úřadě*

*Do lavic v první třídě zasedlo v letošním školním roce 2021/2022
jedenáct nových žáků*

Toulky po okolí

Ještě mám v paměti, jak se v době covidu neuskutečnila dovolená, jaké byly nářky v médiích, že nemůžeme vycestovat za hranice naší země. Také jsem si něco plánoval, ale když to nevyšlo, obrátil jsem svou pozornost na naše okolí, kde mám určité mezery v poznávání.

V létě 2020 jsem se s vnuky dohodl, že důkladně prozkoumáme své okolí od Uh. Hradiště třeba až po Částkov. Pěší túra začala z domu č. 369. Šli jsme po vysilační cestě přes Kněžpolský les do Jarošova, na Rochuz. Po symbolickém zazvonění na zvon u kaple jsme pokračovali zpět domů, ale kolem rozhledny u Mistřic až nad Bílovice. Tehdy jsme si řekli dost - a vrátili se přes Včelary. Délka trasy byla asi 20 km. V tomtéž roce jsme už z nějakého důvodu nepokračovali. Na poznávání našeho okolí jsme navázali až v červenci 2021.

Nyní to bylo jiné, protože jsme jeli na kolech a začali jsme tam, kde jsme v minulém roce skončili. Vyjelo se hned po poledni, jeli přes Včelary, vystrachali se nad Bílovice (tlačili kola do kopce) a narazili na polní cestu kudy lidé z Mistřic chodili po několik staletí do kostela do Bílovic. Na připomínku tam je kamenný kříž, lavička k posezení a dokonce studna s pitnou vodou. Odtud je široký výhled, téměř panorama od Napajedel až k Buchlovu a dále k jihu. Ale jen několik desítek metrů odtud je ještě další sakrální památka (Boží muka) s památnou lípou. Po několika minutách jízdy po temeni kopce jsme navázali na naučnou stezku „Po hranici devíti katastrů“. U rozcestníku nás velká tabule informovala, že se nacházíme na historickém místě bojů krále Jiřího z Poděbrad s Matyášem Korvínem. Stával zde vysoký strom - Hrubý bor, který bylo vidět i z Topolné, ale

v r. 1968 byl vichřicí vyvrácen. Dnes tu leží pouze mohutný kmen o průměru cca 1,5 metru.

Zakrátko nás přivítal stín lesa, což při odpoledním slunci (30 °C) bylo velmi blahodárné. Kousek dále v lese nás upoutaly Mohylové hroby, které se nachází hned u cesty. Podle situačního plánu se jedná o asi 30 hrobů z 8. století. O nich toho ale moc nevíme. Další cesta lesem nás přivedla až k silnici III. tř. vedoucí do Částkova. A zde už bez námahy nás čekal po silnici prudký sjezd dolů, do vesnice. Tam jsme se náhodného chodce zeptali, jestli něco neví o hradu Šarov. Tvářil se na nás vyjeveně – nevěděl, ale ochotně nám poradil jak se dostat přes kopec na Svárov a dále na březolupsko. Nad Svárovem nás opět čekal nádherný výhled do krajiny k Buchlovu, až k Veselí. V této malé obci nás udivily krásně opravené domy, vzorně upravené předzahrádky a udržované cestičky ke stavení většinou ve svahu. Na veřejném prostranství jsem marně hledal (u okrajníků) nějaký plevel nebo travičku. Jako by tam nedávno projel čistící vůz. A totéž lze říct i o Zlámanci, kam jsme po chvíli přijeli. U hřbitova jsme

seskočili z kol a dali se opět do kopce. Cestou jsme hledali nějakou směrovku nebo ukazatel k hradu Šarov, ale marně. To až na vrcholu kopce nás chytrý mobil nasměroval k této zapomenuté památce. Nachází se v lese - ve svažitém terénu mezi obcemi Březolupy a Šarovy. Už zde nejsou ani rozvaliny, ale pouze vyvýšeniny v terénu kudy patrně stálo oplocení nebo hradební zeď. Na místě je nyní zbudován přístřešek, kde je na tabuli popis a situační pláněk bývalého hradu. Dnes k tomuto místu nevede žádná cesta, ale pouze chodník, kterým se musíte vrátit zpět odkud jste přišli. Nepokračuje dál jak bývá zvykem asi proto, že je to tak polozapomenuté!

Potom po svahu jsme sjeli do kotliny u Březolup, kolem statku s chovem koní. Po přejítí říčky Březnice a přilehlé silnice jsme spatřili březolupský rybník, který je opravdu velký. Opět jsme vešli do lesa a tlačili kola do pořádného kopce – strku. Nahoře jsme narazili na lesní cestu (s bezprašným kobercem), která vede od Karlovic až ke hranici tří katastrů. A tak jsme přijeli ke „Kameňu“, kde nás směrovka informovala, že do Topolné je

3,4 km. Teď už jsme jeli jen po prašné polní cestě, občas dost hrbolaté. Nyní po rychlé jízdě k naší dědině nás čekalo milé překvapení. To právě silničáři skončili práce na nové cestě. Ještě jednou jsme si vychutnali nádherný výhled z tohoto místa na celé údolí až k Hradišti a mžikem sjeli dolů – k Mateřské škole. Bylo to už k večeru - po 18. hodině. Na kole nám tachometr naměřil pouhých 34 km, ale vzhledem k častému převýšení naší odpolední vyjížďky, to už opravdu stačilo.

Fr. Samsounek

Společenská kronika červenec - září

V červenci:

50 let Viceník Petr
60 let Švecová Jana
Foltýnová Miroslava
70 let Hrdinová Libuše
Zittová Anna
75 let Hájková Františka
80 let Lysoňková Anna

V srpnu:

50 let Mrázek Milan
Berecková Xenie
60 let Lysoněk Josef
70 let Horáková Jaroslava
85 let Anderlová Zdeňka

V září:

50 let Foltýn Marek
Franecková Ludmila
60 let Belant Jan
70 let Dohnal Stanislav
Valešová Libuše
75 let Srbová Marie
80 let Chadaříková Libuše
Lapčíková Anna
85 let Podešva František

Vítání občánků

**Štěpán Jurčík, Kateřina Hašová, Tomáš Dohnal,
Prokop Škára, Markéta Úlehlová**

Slavnosti vína v Uherském Hradišti

Plánované akce

27. 10. Lampiónový průvod
28. 10. Křest knihy – Nářeční slovník
3. 11. Klub seniorů: beseda s Mirkem
Lapčičkem o cestování v Afgánistánu

27. 11. Beseda s důchodci v KS Bůrovce
4. 12. Vánoční jarmark, Čertoviny
18. 12. Vánoční zájezd – Moravský Krumlov

Bůh v mém životě, aneb síla rozhodnutí

Jmenuji se František Šary a narodil jsem se v roce 1974 v Popradě na Slovensku, pod Vysokými Tatrami. Můj život plynul v dětství úplně stejně jako životy dalších dětí v Československu. Po skončení střední školy jsem přemýšlel co dál a rozhodl jsem se, že moje poslání vidím ve školství a v učení. Nastoupil jsem jako osmnáctiletý mladík na základní školu jako učitel a za dvacet šest let ve školství jsem za katedrou zažil nádherný čas a poznal spoustu kolegů a žáků. Studium na vysoké škole a tragické úmrtí moji sestry poznamenali můj další život a já jsem se začal víc než na Boha, ke kterému jsem měl velmi blízko víc soustředit na svou práci, kterou jsem miloval. V roce 2002 mě oslovila skupina občanů v obci, ve které jsem učil, abych kandidoval na funkci starosty obce. Na Slovensku je přímá volba starostu a tak jsem při dalších čtyřech kandidátech necítil šanci vyhrát. Hospodin však rozhodl jinak a já volby vyhrál a ve svých 28 letech jsem se stal starostou obce s 1450 obyvateli. V ten čas moje pedagogická činnost směřovala moje kroky k modernímu učení a rodinné škole, kterou jsme s kolegyní prosazovali navzdory neochotě některých kolegů. A najednou jsem se stal ve funkci starosty obce i zřizovatelem školy. Kromě toho jsem už pár let obhajoval práva učitelů a školských zaměstnanců ve školských odborech a dosáhli jsme i úspěchy v podobě navýšení platů a zlepšení pracovních podmínek. Můj život byl tedy na vrcholu růstu a úspěchu a měl jsem i solidní sociální zabezpečení. No někde hluboko v srdci jsem cítil, že postavení, dobrý plat a úspěch není všechno, co já ke svému životu potřebuji. Po návštěvě poutního místa v Medžugorie se ve

mně opět ozvalo volání ke kněžství. Dost mě to vylekalo a já jsem chtěl odpověď na mnoho otázek, které přicházely a odcházely do mé mysli. Zpovědník v Medžugorii mi navrhl řešení, které se mi zdálo přijatelné a tak jsem začal studium na teologické fakultě univerzity Komenského v Bratislavě, kterou jsem ukončil a přihlásil se do semináře. V tu chvíli se můj život odehrával už ve znamení biblického „zanechal všechno a následoval Boha“. Ukončil jsem čtvrté volební období ve funkci starosty a po šestnácti letech práce pro občany a dvaceti šesti ve školství a odborech (souběžně) změnil svůj život od základů a nastoupil do Teologického konviktu v Olomouci (přípravný ročník). Po jeho absolvování rozhodl otec arcibiskup, že půjdu na další studium do Říma. Tam jsem prožil dva nádherné roky v Nepomucenu – papežské koleji (kněžském semináři). Letos v červnu jsem byl vysvěcen na jáhna za farnost Lidečko, kde mě přijali za svého a dostal rozhodnutím otce arcibiskupa umístění ve farnostech Bílovice a Březolupy. Toto rozhodnutí jsem přijal s radostí, protože oblast Slovácka je pro mě dalším z domovů. Škola, kde jsem působil, měla totiž víc než čtyřicet let družbu se školou v Tupesích, a tak mi je tento nádherný kraj pod Buchlovem ne úplně cizí. Mám tady hodně známých

a kamarádů a věřím, že i ve farnosti najdu spoustu přátel. Je mi čtyřicet sedm let a vím, že najít přátele a budovat domov všude tam, kde jsem, je moc důležité. Hospodin ve své lásce a milosrdenství dává každému z nás to, co potřebujeme. Je na nás, jestli to přijímáme a chceme poslouchat to, co nám říká. Jsem moc rád, že jsem důvěřoval Bohu, slyšel jeho volání a rozhodl se změnit svůj život od základů. Štěstí člověka spočívá v nacházení skutečných pokladů, ne v náhražkách jako jsou peníze, postavení nebo sláva. Víra v Boha, modlitba, úsměv a láska jsou mojí životní filozofií. Víru v Boha jsem dostal od prarodičů, modlitbu jsem si zamiloval postupně, úsměv je věc, která nic nestojí a umí dělat zázraky a láska je cit, který bychom měli s radostí přijímat ale i rozdávat kolem sebe. A o to se snažím svým životem a postoji i já.

Orchideje v okolí Topolné

Myslíte si, že v katastru obce Topolná mohou růst ve volné přírodě vzácné orchideje. Zní to neuvěřitelně, ale ano. Pokud se chceme pokochat jejich krásou, nemusíme do botanické zahrady nebo na floristickou výstavu. Stačí si ve správnou dobu naplánovat krátkou procházku v nejbližším okolí obce. Tak začneme naši expedici třeba u hraničního bodu tří katastrů na místě zvaném „U Kameňa“. Zkusme v každém ze tří katastrů alespoň jeden druh orchideje najít.

Katastr Komárov

Pokud se vydáme východním směrem na Karlovice, tak asi po 2 km, nedaleko od zpevněné lesní cesty, můžeme narazit na okrotici dlouholistou.

U nás se tato orchidej objevuje vzácně v Čechách, poněkud hojněji na Moravě, především v Bílých Karpatech. V řadě oblastí chybí.

Roste ve světlých lesích a křovinách, v lesních lemech, v pásmu od nížin do podhůří. Kvete od května do června.

Je to vytrvalá bylina, 20–45 cm vysoká, lodyha přímá, lodyžních listů 7–10, alespoň 5krát delších než širokých, květenství 5–12květé, květy polouzavřené, bílé, pysk bez náznaku ostruhy. Plodem je tobolka.

Okrotice dlouholistá je zařazena k ohroženým druhům naší květeny (C3), ve stejné kategorii je chráněna i podle zákona (§3). K druhům potenciálně ohroženým (NT) je zařazena na Slovensku, v Polsku k ohroženým, v obou zemích je také chráněna zákonem. Chráněna je i v Irsku, Maďarsku, Rusku, Bělorusku, Litvě, Lotyšsku, Moldávii a na Ukrajině. Okrotice dlouholistá, Komárovský les

Katastr Březolupy

Tak a jsme znovu na startu „U Kameňa“. Tentokrát se vydáme na jih k Březolupskému rybníku. Přejdeme po hrázi a budeme pokračovat po lesní cestě směrem na sever až severovýchod.

Asi po 2 km se po levé ruce nachází příkrá zalesněná stráž, kde je možné narazit na orchidej zvanou hlísník hnízdák. Ve srovnání s okroticí není tak hezká, ale o to je více zvláštní.

Hlísník hnízdák je euro-západosibiřský druh, v Evropě se vyskytuje běžně kromě oblasti vždyzelených lesů, severní Skandinávie a Islandu, v Asii jeho areál rozšíření vede přes Malou Asii, Kavkaz a Ural až na jižní Sibiř, objevuje se i v severní Africe.

Roste ve stinných listnatých nebo smíšených lesích, na živinami bohatých, neutrálních až mírně kyselých půdách. Kvete od května do června.

Vytrvalá, 20–60 cm vysoká bylina, zcela zbarvená funkčního chlorofylu – nezelený saprofyt. Lodyha je přímá, jednoduchá. Květenství je 7–15 cm dlouhý hrozen, květy jsou žlutohnědé. Plodem je tobolka.

Ohrožení a ochrana: V Červeném seznamu je uveden jako vzácnější taxon, který vyžaduje další pozornost (C4a) a je také pod ochranou Hlísník hnízdák, Březolupský les mezinárodní úmluvy CITES.

Poznámka: Zhruba po sedmi letech od vyklíčení vytvoří rostlina nadzemní orgány, po odkvětu nadzemní část i oddenek vždy odumírá a nová rostlina po několika letech vyrůstá z dřívějších kořenových vrcholů.

Katastr Topolná

A co bych to byl za Topoláka, kdybych si ten náš katastr nenechal nakonec. Takže pojďme od Kameňa na západ přímo do centra Topolné. Na západním okraji obce se nachází Mokřad pod Padělkou. Je to místo podsvahového vývěru s několika tůnkami, které snad každý Topolák zná. V zadní sušší části jsem už několikrát rok narazil na orchidej Kruštík širokolistý. Tento nález jsem nečekal, protože pokud vím, tak výskyt vstavačovitých rostlin nebyl v katastru Topolné nikdy zdokumentován.

Jedná se o geograficky nejrozšířenější druh kruštíku, vyskytuje se téměř v celé Evropě, severní Africe, na východ postupuje přes Malou a Střední Asii do Himálaje, Číny a Japonska, zdomácněl dokonce i v Severní Americe.

Vytrvalá bylina, 20–100 cm vysoká. Lodyha je přímá, listy jsou podlouhle kopinaté až široce vejčité, zelené s výraznou žilnatinou. Květenství je až 40 cm dlouhé, květy jsou nicí nebo odstálé, zelenavé nebo i nachově naběhlé. Kvete od června do září, plodem je tobolka.

Kruštík širokolistý je řazen ke vzácnějším taxonům naší květeny, které vyžadují další pozornost. V Červeném seznamu je veden v kategorii C4 a je také pod ochranou mezinárodní úmluvy CITES

Kruštík širokolistý, Mokřad pod Padělkou

Jiří Pekař

Hasiči

Jednotka sboru dobrovolných hasičů obce Topolná během roku 2021 obdržela nové technické prostředky. Zafinancované byly částečně z dotace Zlínského kraje a částečně se na jejich koupi podílel i zřizovatel jednotky, tedy obec Topolná. Jedná se konkrétně o přetlakový ventilátor Leader MT 236 NEO a o 3 ks ručních radiostanic Motorola DP1400. Hodnota těchto prostředků se blíží ke 100 tisícům Kč, kdy Zlínský kraj přispěl 70% částky a zbytek doplatila obec Topolná. Ventilátor bude sloužit hasičům pro odvětrávání zakouřených prostor při požáru. Jeho použití usnadňuje provedení zásahu v hustě zakouře-

ných budovách a snižuje koncentraci škodlivých a výbušných plynů. Radiostanice Motorola doplní počet stávajících radiostanic, které hasiči již aktivně využívají u zásahů. Každý člen záahového družstva bude u zásahu tedy nově disponovat ruč-

ní radiostanicí. Tímto děkujeme Zlínskému kraji a obci Topolná za pořízení této techniky.

Čí sú hody? Naše!

A že letos opravdu naše byly. Na letošní hody se Topolská chasa těšila více, než kdykoli jindy. Dva roky nekonečného čekání a dvě léta příprav a zkoušení jsou rozhodně důkazem toho, že se NAŠICH Svatováclavských hodů nevzdáme a o to víc si jich vážíme. Hodová atmosféra začala panovat na hodových zkouškách prvním víkendem v červenci a neskončila dřív, než posledním nedělním večerem v září. Letošní Svatováclavské hody v Topolné byly plné tance, zpěvu, veselí a juchání. Je tedy zřejmé, že dva roky bez NAŠICH hodů je pro chasu, ale i celou Topolnou velmi dlouhá doba.

Letošní krojovaný průvod tvořilo 14 párů v čele se stárky Filipem Štefkem a Michaelou Daňkovou. Ráda bych využila téhle možnosti, kde můžu celé chasy poděkovat. Zejména novým členům, kteří se k chasě přidali již loni, a i přes neuskutečnění

loňských hodů se aktivně a se zájmem podíleli na přípravě hodů letošních. Je na místě poděkovat i starým známým členům chasy, kteří stále chtějí tradice dodržovat a předávat je dál. Na závěr nesmím zapomenout poděkovat Zuzce Viceníkové, díky které máme každoročně krásnou besedu na večerní hodové zábavě. A tak jí patří velké poděkování za její čas, trpělivost a ochotu. Zároveň chci ještě poděkovat našemu předsedovi chasy, Davidu Burešovi, bez kterého by Topolská chasa nemohla vůbec fungovat.

Doufáme, že nám všem nadšení pro dodržování tradice vydrží a za rok si všichni společně hody užijeme tak, jak jsme na ně zvyklí. Tuhle větu jste si mohli přečíst ve článku o loňských neuskutečených hodech. Myslím si, že naše přání ze září 2020 se splnilo víc, než jsme všichni vůbec doufali.

Za Topolskou chasu Michaela Daňková

Řeč stárky:

Tož vás tu všecky vítám!
Celú dědinu, aj hodovou chasu,
dúfala sem, že kopec k nám,
vám zabere méň času.
Snáď cestú žádný šohaj, natož děvčica
nezapadla do járka,
když už sa druhým rokem vypravuju, že
bude letošní stárka.
Sem ráda, že vás tu dnes možu přivítat,
a s právem v ruce, bez hadru na hubě,
sa na všecky usmívat.
Loni každý z nás chodil se zatajeným
dechem,
dnes tu všeci stojíte před naším prahem!
I tebe stárečku milý bych chtěla přivítat,
že si přišel s chasou až k nám,
abych jim mohla vínečka nalévat!
Důfám, že i on vám pagáčka nabídl,
a že tu svoju řeč nějak nedohňětl.
Jak už tady všeci vědí,
můj stárek, je šohaj k pohledání!
Kolikrát za mnú na traktore dodrancoval,
jen, aby si se mnú zatancoval.
A že si stárečku přišel
s chasou až k nám,
právo nazdobené ti tu předávám.
Ale předtím, poradit ti ještě chcu,
ohlédaj ho pořádně,
všude je moc cizinců. Ke koncu chcu ješ-
tě vám chaso poděkovať,
že i letos chcete tradice dodržovať.
I mamičce bych poděkovať chtěla,
že pevné nervy měla,
a svú dcéru za stárku vypravila.
Ale dost už mojich řečí bylo,
vím, že všeci chcete, aby se už pilo!
Tož podťe a nechte si vína nalévat,
ke starostovi už sa stačí enom dokúlat!
Veselo muziko, veselo!

